

заходів дозволить наблизитися до Європейських стандартів у підготовці кадрів сільськогосподарського виробництва.

Література

1. Національна доктрина розвитку освіти України у XXI столітті: суспільна потреба та проблеми формування / [В. П. Андрущенко] // Наук. зап. КІТЕП. Псих.-пед. пробл. удоскон. проф. підготов. фахівців сфери туризму в умовах неперервн. освіти. – 2001. – № 1. – С. 9-15.

2. Про внесення зміни до Загальнодержавної програми адаптації законодавства України до законодавства Європейського Союзу: Закон України від 14 січня 2009 р. № 852-VI [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://search.ligazakon.ua/l_doc2.nsf/link1/ed_2009_01_14/an/14/T090852.html#1

3. Україна на шляху до Європейського Союзу. – Urząd Komitetu Integracji Europejskiej: Варшава, 2006. – 189 с.

4. Заскалета С. Г. Особливості професійної підготовки фахівців аграрної галузі в країнах Східної Європи / С. Г. Заскалета // Педагогічні науки: зб. наук. праць. – Вип. 59. – Херсон: ХДУ, 2011. – 438 с.

УДК 346.544; 629.73 (043.2)

Басько К. О., студентка,
Навчально-науковий Юридичний інститут,
Національний авіаційний університет, м. Київ
Науковий керівник: Козирєва В. П., к.ю.н., доцент

ЛІЦЕНЗУВАННЯ ВИДІВ ГОСПОДАРСЬКОЇ ДІЯЛЬНОСТІ В ЦИВІЛЬНІЙ АВІАЦІЇ

Ліцензування – це засіб державного регулювання провадження видів господарської діяльності, що підлягають ліцензуванню, спрямований на забезпечення реалізації єдиної державної політики у сфері ліцензування, захист економічних і соціальних інтересів держави, суспільства та окремих споживачів [1, ст. 1, ч. 1, п. 6]. Якщо аналізувати це визначення через призму авіації, то ліцензування авіаційного транспортного комплексу є базисом для забезпечення безпеки пасажирських і вантажних перевезень та запобігає заподіяння збитків правам, законним інтересам громадян, суспільства й держави.

Для з'ясування всіх необхідних аспектів ліцензування необхідно проаналізувати українське законодавство, яке регулює відповідні ліцензійно-правові відносини, а саме: Закон України «Про ліцензування певних видів господарської діяльності» зі змінами від 01.01.2016; Повітряний кодекс України; Постанову Кабінету Міністрів України «Про затвердження переліку органів ліцензування та визнання такими, що

втратили чинність, деяких постанов Кабінету Міністрів України» від 05.08.2015; Постанова Кабінету Міністрів України «Про експертно-апеляційну раду при Державній службі з питань регуляторної політики та розвитку підприємництва» від 08.11.2000; Постанова Кабінету Міністрів України «Про затвердження Ліцензійних умов провадження господарської діяльності з перевезення пасажирів, небезпечних вантажів та небезпечних відходів автомобільним транспортом, міжнародних перевезень пасажирів та вантажів автомобільним транспортом» від 02.12.2015 та інші.

Відповідно до цих нормативних актів, ліцензування на авіаційному транспорті здійснюється відділом ліцензування та сертифікації суб'єктів та регулювання перевезень небезпечних вантажів управління авіаційних перевезень департаменту авіаційних перевезень та аеропортів Державіаслужби України відповідно Наказу Міністерства транспорту України «Про затвердження Ліцензійних умов провадження господарської діяльності з надання послуг з перевезення пасажирів, небезпечних вантажів, багажу автомобільним транспортом».

Господарська діяльність із надання послуг із перевезення пасажирів, вантажів повітряним транспортом включає в себе надання послуг із перевезенням пасажирів повітряним транспортом (виконання регулярних або чартерних польотів) [2].

Повітряний кодекс України визначає, що наявність ліцензії не означає, що авіаційний перевізник має право доступу до певних повітряних ліній або ринків. З метою набуття права доступу до певних повітряних ліній або ринків авіаперевізник повинен отримати від уповноваженого органу з питань цивільної авіації відповідний документ на право експлуатації певної повітряної лінії [3, ст. 92].

Господарська діяльність на підставі ліцензування, виданої органом ліцензування, яким є центральний орган виконавчої влади, здійснюється на всій території України.

Ліцензійний контроль здійснюється органом ліцензування з метою перевірки повноти та достовірності відомостей про здобувача ліцензії, які містяться в поданих ліцензіатом заяві й документах, здатності виконання ним ліцензійних вимог та умов, а також перевірки відомостей про ліцензіата ц дотримання ним ліцензійних вимог та умов під час здійснення відповідного виду діяльності.

Правопорушення у сфері ліцензування господарської діяльності зумовлюють анулювання ліцензії. Анулювання ліцензії – позбавлення ліцензіата органом ліцензування права на проведення певного виду господарської діяльності.

Проведене правове дослідження нормативно-правових актів, присвячених ліцензуванню у сфері вітчизняного авіаційного транспортного комплексу, діє зробити висновок про те, що цей вид

правовідносин є певним чином розвиненим, розглянуті положення про ліцензування загалом відповідають міжнародним нормам. Але постійні зміни адміністративного законодавства, відсутність єдиного законодавчого підходу до правового регулювання окремих аспектів ліцензійних відносин, не організована належним чином діяльність ліцензуючих органів зумовили низку правових проблем і залишили невирішеними важливі завдання, пов'язані з сучасним ліцензуванням авіаційного транспорту.

Отже, відсутність єдиного законодавчого підходу до правового регулювання окремих аспектів ліцензійних відносин гальмує розвиток відкритого неба над Україною.

Література

1. Про ліцензування видів господарської діяльності: Закон України 2 березня 2015 р. № 222-VIII // Відомості Верховної Ради України. – 2015. – № 23. – Ст. 158.

2. Про затвердження Ліцензійних умов провадження господарської діяльності з перевезення пасажирів, небезпечних вантажів та небезпечних відходів автомобільним транспортом, міжнародних перевезень пасажирів та вантажів автомобільним транспортом: постанова Кабінету Міністрів України від 2 грудня 2015 р. № 1001 [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon5.rada.gov.ua/laws/show/ru/1001-2015-%D0%BF>.

3. Повітряний кодекс України від 19 травня 2011 р. № 3393-VI // Відомості Верховної Ради України. – 2011. – № 48-49. – Ст. 536.

УДК 346.543(043.2)

Браславець К. П., студентка,
Навчально-науковий Юридичний інститут,
Національний авіаційний університет, м. Київ
Науковий керівник: Беззубов Д. О., д.ю.н., доцент

ОСОБЛИВОСТІ ТА СКЛАД МІЖНАРОДНИХ ІНВЕСТИЦІЙ

Інвестиція являє собою господарську операцію, яка передбачає придбання основних фондів, нематеріальних активів, корпоративних прав та цінних паперів в обмін на кошти або майно. Інвестиції поділяються на капітальні, фінансові та реінвестиції.

Розгляд даного питання є досить актуальним та важливим, оскільки міжнародні інвестиції торкаються найглибших основ господарської діяльності, визначають процес економічного зростання в цілому. На сьогодні вони слугують основним та потужним засобом забезпечення умов виходу з економічної кризи, структурних зрушень у народному